

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Tompai Mihály-utca 10. sz.
Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.
Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:
KOMÁROMY ISTVÁN.
Kiadó laptulajdonos:
ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:
Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.
A hirdetés díja:
Egy háromhasábos petsor térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni szíveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Ferencz Ferdinand trónörökös.

Magyarországnak és az egész monarchiának nagy gyásza van. Hirtelen, katasztrófászerűleg elmult az élők sorából az a férfi, a kire két nagy ország népei tekintettek, az ő bölcsességétől és energiájától várva jövődő konszolidált állapotukat és boldogulásukat.

Meghalt *Ferencz Ferdinánd* trónörökös és vele együtt hűséges hitvese *Hohenberg Zsófia* hercegnő. Meghaltak mindketten majdnem ugyanabban a percben a titkon rájuk leskelődő orgyilkosok kezeitől. Meghaltak azon a napon, mikor a szépen fejlődő Bosznia népének és országnak-világnak megmutatta a trónörökös, hogy a monarchia egész hadi ereje kézen van és ha szükséges, fegyverrel is meg tudja torolni azoknak áskálódásait, a kik titokban területi épsége, népeinek nyugalmas fejlődése ellen összeküldtek.

Ferencz Ferdinánd trónörökös a személyes bátorságnak hősiességig emelkedő fokán meg tudta mutatni, hogy ennek az eszmének él és országainak, népeinek boldogulását tekinti minden körülmények között élete főfeladatának.

Ennek a hivatásnak, ennek az életezélnek teljesítésében fáradott, tanult évek óta ez a kiváló, aczéjjellemű fejedelmi férfi, a ki a komoly munkát tekintve élete főfeladatának, kevesebb időt fordított eddig arra, hogy a néplélek játszi multságai közt forogva, ismeresse meg magát.

Nemes, nagy lelke úgy találta, hogy leendő népeinek, országainak komoly helyzetében más az érdeke, s ő azt a mást, a komoly munkát kereste egész lelkével, arra adott példát másoknak minden cselekedetével.

Komoly, mélyen vallásos lelkületével összefüggésben állott magánéletének feddhetetlensége és családi életének idylli fenköltésége. Minden jel arra mutatott, hogy Magyarország trónjára a Habsburg uralkodóháznak egy személyi tulajdonaiban kiváló tagja fog

kerülni, a ki tapasztalatai és tervei szerint uralkodásának maradandó hatást fog biztosítani.

Hogy ezt csakugyan így remélhettük és méltán, arra nézve idézzük egy kiváló államférfi szavait, a ki a trónörökös közelebről ismerte: „A közéletünkben oly rettentő körülmények közt s gyászosan kivált trónörökös sok tekintetben kiváló férfi volt. Vele történt érintkezéseimből az a benyomásom, hogy nemcsak erős intellektus, de tud és akar tanulni s hogy általában a sablontól eltérő határozott egyéniség. Sok jó tulajdonság volt benne, mely az életben és gyakorlatban bizonyára kifejlődött és rendeltetéshez jutott volna.“

Jellemerejének, energikus karakterének legszebb bizonyosságát adta, a mikor személyesen elment a balkáni tüzfészek közvetlen közelébe demonstrálni a kettős monarchia félelmes katonai erejét. Tudta, hogy veszélyben forog élete, mégis elment és résztvett mindenben, példát adva az érett férfi személyes bátorságával. Hogy ez a szereplése neki és hitvesének életébe került, az csak azt bizonyítja, hogy minden test alá van rendelve a világ mechanikai törvényeinek, még ha a trón lépcsőjén áll is és olyan kiváló lelket rejt is magában.

A gondviselés utjai kifürkészhetetlenek.

Néha áldozatokat, vértanukat állít egy-egy eszme élére, hogy azoknak véreből százezrekre szálljon a haza javáért élő kötelesség tudása és a halálmegvető bátorság.

Ilyen vértanuja lett Ferencz Ferdinánd trónörökös és hitvese annak az eszmének, hogy népek és országok konszolidálása és nyugalmas fejlődése leg-erősebb biztosítékát a fejedelmi személyek kötelességtudásában látja.

Ezért a rettentő gyászos halál lelkünk előtt a hősiesség fényének nimbuszával övezi a trónörökös emlékét.

A trónörökös halálának eseménye.

Ferencz Ferdinánd trónörökös a múlt héten Boszniába utazott, hogy ott a hadsereg egy részével olyan gyakorlatokat tartson, a melyek a balkáni szomszédok támadásai esetére sikeres védelmet biztosíthatnak. A trónörökös, mint a legtöbb Hadur képviselője és a hadsereg főfelügyelője személyesen akart résztvenni ezen a fontos aktuson, a mely Bosznia népei előtt, a balkáni szomszédok szemeláttára mutatta meg katonai erőnkét.

Ferencz Ferdinánd trónörökös nem ok nélkül féltette fenséges hitvese Hohenberg Zsófia hercegnő és váratlanul elment ő is utána Szarajevóba, hogy férjét védelmezze a hűségese, szerető nő finomabb érzésével.

A hadgyakorlatok után június hó 28 án Ilidze fürdőről jöttek Szarajevóba, a tartomány fővárosát megtekinteni s a nép hódolatát fogadni. Az utcán egy Cabrinovics nevű szerb nyomdász bombát dobott utánuk, de a bomba csak a kíséretben okozott sebesülést.

A szarajevói városházán megjelenve, fogadták a hatóság hódolatát, innen pedig a főherceg a kórházba akart menni, hogy a bomba-robbanás sebesültjeit, a kik érette véreztek, meglátogassa.

Ezen az utján a néptömeg közel tolult automobiljához s egy Princzip nevű fölbujtogatott szerb diák három lövést tett közvetlen közelből rájuk. Kettő a trónörökösöt érte, s egy a nyak főütőerét vágta át. Hü hitvese védőleg eltakarta a sebesültet s ezalatt egy harmadik lövés őt sebezte halálra belső szerveiben.

A halálosan sebesült trónörökösöt nevével a kormányzó palotába vitték, de ott rövid idő alatt elvérzés folytán mindketten csaknem egy perczen multak ki s a trónra és a hazára mély-séges gyász borult és árván maradt három gyermekük.

Boszniában kutatnak az orgyilkos összeesküvők után s a királyhű nép fel van háborodva ellenük.

A trónörökös és hü felesége holttesteit Wien közelébe Arzstettenbe szállítják örök nyugalomra.

*

A trónörökös gyászos és váratlan elhunyt alkalmából csakhamar megnyilatkozott a nemzeti gyász az általános megdöbbenésben, a mellyel a szinte hihetetlen hirt fogadták. A középületekre — a hír vétele után — kitűzték a gyászlobogókat.

Balás Lajos megyés püspök külön körlevelet intézett az egyházmegye papságához. Ebben a mély fájdalom hangján szól a lesújtó esetről, a mely az uralkodó házat és az ország népét érte a trónörökös és neje tragikus halálával. Elrendelte, hogy a temetés napjáig minden templomban napjában kétszer harangozzanak, az egyházi épületekre gyászzászlót tűzzenek és gyászmisét tartsanak.

Geduly Henrik ev. püspök a tiszai egyházkerület összes egyházaival szintén körlevelet bocsátott ki, amelyben elrendelte, hogy a templomokra, azok tornyaira tűzzenek ki gyászlobogót, továbbá a legfelsőbb helyen megállapítandó és hírlapi uton köztudomásra jutó temetési időpontig minden délelőtt és délután szólaltassák meg a harangokat, ugyszintén szóljanak azok félóra hosszat a temetés órájában is; július 5 én pedig a városokban a hivatalok főnökeinek előzetes meghívása mellett a délelőtti istentisztelet alkalmából a lelkészek szószéki beszédekben és ol-tárelőtti liturgikus fohászaikban (collectáikban) emlékezzenek meg a nemzet egyetemét és a legfelsőbb királyi házat ért megrendítő csapásról és kérjék a minden égi adomány urát, hogy hazánkra és koronás királyunk Ó Felségére vigasztaló áldásainak teljességét árássa ki.

Rimaszombatban a kath. templomban pénteken d. e. 9 órakor volt e requiem, a melyen a megyei és állami hatóságok hivatalfőnökeik vezetése alatt megjelentek.

Közgyűlést tartott e tárgyban a vármegye, erre készül a város is.

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara július 2 án teljes ülésben foglalkozott a gyászos eset fölötti részvét kifejezésével.

A borsod—gömör—hevesmegyei erdészeti egyesület július 5 ére Jolsvára hirdetett gyűlését az országos gyász miatt elhalasztotta.

A vármegye gyásza.

A vármegye közönsége impozáns keretben adott kifejezést nagy fájdalomnak és mély gyászának. A rémes halálhír vétele után a templomokon, középületeken, sőt magánházakon is azonnal kitűzték a gyászlobogót és általában meglátstott a kedélyeken, hogy a nemzettel együtt gyászol nemcsak külsőleg de belsőleg Gömör és Kishontvármegye is.

A vármegye főispánjának intézkedése folytán az alispán hivatalos távollétében a vármegye főjegyzője folyó hó 3 ikára délelőtt 10 órára rendkívüli megyebizottsági közgyűlést hívott egybe.

A közgyűlés napján reggeli 9 órakor a Rimaszombatban székelő összes hivatalok főnökük vezetése alatt testületileg vettek részt a római katolikus templomban megtartott requiemen.

Majd a megyebizottsági tagok szép számban és az érdeklődők nagy száma sereglett össze a vármegyei székház díszes nagytermében, hogy a gyűlésen megnyilvánuló részvételnek szemtanuja legyen.

A közgyűlést pont 10 órakor Kubinyi Géza főispán nyitotta meg, ki rövid, de tartalmas, a lélek mélyéből fakadó szónoki lendülettel előadott szép szavakkal emlékezett meg a gyászos esetről.

Ennek után dr. Fonet Gyula vármegyei főjegyző olvasta fel szépen megfogalmazott és a belügyminisztériumhoz címzett következő részvét feliratot:

„A mai napon tartott rendkívüli közgyűlésünkben megdöbbenéssel és mélységes felháborodással vettünk tudomást, hogy ő császári és királyi fensége Ferencz Ferdinánd, a magyar szent korona várományosa és szeretett nevének életét a kötelesség hű teljesítése közben aljas gaztettnek orgyilkos golyója folyó évi június hó 28 án Sarajevóban kioltotta.

Midőn gyászos elhalálozásuk felett érzett igaz, bensőségteljes részvétünknek, a gaz mérnyelet tettesei iránti mélységes felháborodásunknak és ő Felsége a Király iránt érzett alattvalói hódolatunknak és törhetetlen hűségünknek adunk kifejezést, kérjük, hogy ezen érzelmeinket Ó császári és királyi Felsége előtt kifejezésre juttatni méltóztassék.

A közgyűlés egyhangulag fogadta el a feliratot változatlan szövegében, amely nyomban távirat alakjában lett a belügyminisztériumhoz felterjesztve.

Az elnöklő főispán ezután általános mély csend között bezárta a rendkívüli közgyűlést, aminek más tárgya nem volt.

Gondolatok a magyar tenger mellől. *)

Irta: Dr. DRÁSKÓCZY VIKTOR.

Mióta a magyar tenger mellett lakom s a hatalmas Karszt hegységnek kopár bércei és Horvátországnak közbeékelt területe elválasztanak szűkebb hazámtól, mióta az anyaországnak mindnyájunk előtt kétségtelenül legkedvesebb, az utóbbi időkben azonban a politikai pártoskodás veszedelmes bacillusaitól erősen megfertőzött levegője helyett a kék Adriának eme hazai bacillusoktól mentes levegőjét szívom, azóta úgy érzem, mintha nemcsak testileg, hanem lelkileg is egy jótékony levegőváltáson mentem volna keresztül. . . . Mintha csak gyógyhelyen töltöttem volna el az itt átélt időt, oly gyógyhelyen, ahol minden magyar embernek föltétlenül szabadulnia kell at-

*) Vezetőhelyet szántunk e szép tollal megírt cikknek. Azonban az az egész világot megrendítő esemény, mely Szarajevóban lefolyt, úgy rendelkezett, hogy ezen cikket aktualitásánál fogva, egyidejűleg közöljük. Szerk.

tól a betegségtől mely fenyegető járványként pusztít az anyaországban s a magyarság létét és fennmaradását egyenesen veszélyezteti: — a késhegyig menő politikai pártoskodás betegségtől.

Ezt a kigyógyulást természetesen természetesen idézi elő itten a tengerparti magyarság helyzete. Kicsiny sziget vagyunk mi itt, — kicsiny szigete a magyarságnak, — körülveve az idegen ajku és irányunkban semmi esetre sem a legbarátságosabb hajlamu népek tengerétől. És mert kevesen vagyunk és mert tudjuk, hogy kicsiny szigetünket csak a legerősebb összetartással védhetjük meg annak a tengernek ostromló hullámai és veszedelmes terjeszkedése ellen, válvetett munkával küzdünk a védőtöltések erősítésén és fentartásán s nem engedjük meg magunknak azt a fényűzést, hogy időnként a politikai pártoskodás arénájába elfecsérelve, „hazafiakra“ és „hazaárulókra“, „becstületesekre“ és „becstelenekre“ tagoljuk föl maroknyi csapatunkat. Hisz ha mi — tengerparti magyarok — nem volnánk ilyen kigyógyult, tehát egészséges emberek, bizony-bizony régen összezsapattak volna már fejünk fölött az olasz, de különösen a szláv terjeszkedés erős hullámai.

És ha a mi kicsiny szigetünket az idegen népek Adriája határolja, ugy a magyar anyaországot kétségtelenül azoknak oceánja veszi körül. — Hej pedig mennyivel hatalmasabb, mennyivel félelmesebb az a beláthatatlan *Oceán*, mint a mi kis kék *Adriánk!* Mennyivel erősebbek, mennyivel haragosabbak annak a hullámai: — az anyaországbeli magyarságot gyűrűként körülzáró idegen fajoknak céltudatos és bár hangulatlanul, de annál eredményesebben folytatott *térfoglaló munkálkodása* a magyarság rovására!

És vajjon nem látják-e ezt anyaországbeli pártoskodó magyar véreink? Nekünk, itt a „végen“ élő magyaroknak ugy tűnik fel a dolog, mintha nem látnák. Mert ugyan lehetséges-e az, hogy e komoly veszély tudatában is akadnának közöttük olyanok, kik ahelyett, hogy szorgalommal, buzgósággal, vállvetett munkával és a legnagyobb összetartással fáradoznának a magyarság szigete védőtöltéseinek minden lehető téren és módon való erősítésén, a késhegyig menő politikai pártoskodás kietlen berkeibe vonulnak vissza és nemcsak önmagukat vonják ki a védőtöltés építésének nehéz munkájából, de sőt még azokat is megakadályozni igyekeznek a komoly munkában, akikben arra jobb belátásuk folytán a hajlandóság meg volna.

Igenis fel kell tenünk pártoskodó magyar véreinkről, akik az áldatlan politikai gyűlölködést ma már a társadalmi és magán életbe is beleviszik, hogy azal a nagy veszéllyel, amit mi itt a magyar tenger mellett fájó szívvel látunk, nincsenek tisztában. Nincsenek és nem lehetnek tisztában azzal, hogy mialatt ők odahaza a politikai gyűlölködés szításával és folytonos élesztésével a magyarság erőit szétforgácsolják, mily elégedetten vigyorog markába az anyaországnak testét óriáskigyóként körülfontó ellenséges kolosszus. . . . Vigyorog a markába és talán olykor barátságot is színlelő ravasz-

sággal lesi, mikor forgácsolódnak szét kellő mértékben a mi nemzeti erőnk, hogy a kellő pillanatban minden nagyobb erőfeszítés nélkül roppanthassa össze aztán teljesen elgyengült áldozatát.

Nem, ezt a veszélyt, ezt a nagyon komoly veszélyt pártoskodó magyar véreink alig ösmerhetik. Vagy talán oly mértékben elhatalmasodott volna rajtuk a magyar ember betegsége, hogy a veszély tudatában sem képesek felhagyni a hadakozással és kezükbe venni a munkás ember becsületes szerszámát?

Akárhogy is van a dolog: — volna hozzájuk egy üzenetünk, nekünk, kik itt a „végen“ teljes közelségből halljuk annak a haragos tengernek a mormolását, annak az ellenséges kolosszusnak a fogcsikorgatását . . . Az volna hozzájuk az üzenetünk: — ne sajnálják pártoskodó magyar véreink a fáradságot és jöjjenek el egy kicsit ide . . . közénk . . . a magyar tengerpartra . . . egy kis levegőváltásra . . . Tudom Istenem, egy-kettőre kiesik itt kezükből a harszi fegyver és gyögyultan sietnek vissza az anyaország szigetére . . . építeni a védtöltéseket! . . .

Egyházmegyei közgyűlés.

A kishonti ág. ev. egyházmegye június hó 30-án tartotta rendes évi közgyűlését Medveczky Sándor egyházmegyei felügyelő és csetneki Gyürky Pál főesperes társelnöklete alatt.

A közgyűlést megelőzőleg a gyámintézet javára Kemény Lajos mondott megható költői imát.

A közgyűlést Medveczky Sándor nagyszabású beszéddel nyitotta meg, utána Gyürky Pál terjesztette elő évi jelentését. A jelentés megemlékezik arról, hogy a törvényalkotó zsinat Budapesten mult évi december hó 8-án megkezdette működését. Örömmel emlékezik meg Geduly Henrik püspök rimaszombati és rimakokovai látogatásáról. Bejelenti a közgyűlésnek, hogy az egyházmegye Czinke István gömöri esperes beiktató ünnepélyén magát küldöttségileg képviseltette. Jelenti hogy a rimaszombati egy. prot. főgimnáziumban igazgatóul Loysch Odön lett megválasztva, Rimabányán pedig az egyházközség felügyelőjéül Geduly Gézárt választotta meg. A lelkési kar pedig egy fiatal taggal szaporodott, Banczik Aladárral, kit a rimakokovai egyház választott meg segédlelkészül.

Ugy az esp. felügyelő, mint a főesperes jelentéseit köszönettel vette a közgyűlés tudomásul és minthogy hat éves mandátumuk ez évben lejárt és lemondásukat a tisztikar lemondásával együtt bejelentették, az új választást a közgyűlés elrendelte, a szavazatszedő küldöttségbe Madarász Pál és Banczik Sámuel társelnöklete alatt Hübössy Lajos, Geduly Géza, Baráth Károly és Bies Elemér küldettek ki. Az egyházközségek szavazataikat szeptember 15-ig kötelesek Banczik Sámuel társelnökhöz beküldeni.

A hosszú tárgysorozatból kiemelendőnek tartjuk, hogy az egyházmegyei közgyűlés a Muzeumok és könyvtárak orsz. felügyelőségének megkeresésére elhatározta elvben, hogy az 1000 kötetre terjedő és történelmi becsesel bíró esperességi levéltárat és könyvtárt a Gömörmegeyi Muzeumegyletnek engedi át a tulajdonjog fenntartása mellett.

Az Iglón augusztus hó 25–26-án tartandó egyházkerületi közgyűlésre az elnökségen kívül a lelkési karból: Banczik Sámuel alesperes, Kemény Lajos főjegyző, Hübössy Lajos dékán, dr. Argay György, Palkovics Pál és Szklenska Gusztáv. — A világiak közül: Madarász Pál esp. számvevőszéki elnök, Bies Elemér egyházfelügyelő, id. Törköly József esp. jegyző, dr. Institoris Endre esp. ügyész, Loysch Odön főgimn. igazgató, dr. Törköly József, Marton István, Thomka László, Rásztóczy Pál küldettek ki.

A közgyűlést kedélyes társasbéd fejezte be a „Széchenyi kert“-ben, amelyen szebbnél szebb pohárköszöntő hangzott el és melegen ünnepelték az egyházmegyei kiküldöttek Medveczky Sándort és a főesperességének már negyedik ciklusát betöltött csetneki Gyürky Pált.

Felügyelő beiktatás Rimabányán.

Mult hó 28-án iktatta be Kolbenheyer Lajos rimabányai ev. lelkész Rimabányán Geduly Géza rimaszombati gyógyszerész egyházfelügyelői székébe. Az új felügyelőt június hó 1-én — mint már említettük — egyhangulag választották meg derék lelkészük: Kolbenheyer Lajos vezetése mellett, azok a hivek, akik mindig igaz szeretettel vették körül lelképászorukat. És jóllehet ez az ünnepély az új egyházfelügyelőnek szólott, ezt még sem lehet olyan elszigetelten álló jelenségnek tekinteni, a mely a legszorosabb vonatkozásban ne állana társadalmi életünk egyes szerveivel, illetve ezek alkalmoszerű megnyilatkozásával. A rimabányai ünnepélyben kifejezésre jutott a legharmonikusabb összetételében a világi s egyházi elemnek azon közös tiszteletreméltó törekvése, hogy a maradandó belső alkotások előtt meg kell hajtani az elismerés lobogóját annak is, ki anyagi eszközökkel vivja az élet kemény harcát; annak is, ki főleg szellemi fegyverekkel igyekszik tért hódítani az örök, isteni eszmék győzelme számára!

Az ünnepély külsőleg nem volt ugyan fényes; de gyémántnál jobban csillogott benne a résztvevők igaz öröme s mélyszéges szeretete! Azok az egyszerű falusi polgárok, kik az ünnepélyen konduló harangok szavára a templomban összegyűlekeztek, eljöttek egyrészt azért, hogy az új egyházfelügyelő Geduly Géza ünnepélyes beiktatásán jelen legyenek, de eljöttek másrészt azért is, hogy hallgathassák azt a lelki vezért, Kolbenheyer Lajost, aki 25 év után s ép oly lelki tüzzel szolgál, mint egy negyedszázaddal ezelőtt, mintha a meghatottság ünnepi, néma csendjében is azt hirdették volna, hogy ma ünnepet ül, örömmünnepet a népszerűtet.

A tulajdonképeni ünnepély színhelye a templom volt. Nemcsak a rimabányaiak, hanem a négy filiából, a közel és távol vidékről összesereglett magán és közéleti egyéniségek s azok családjainak tagjai annyira megtöltötték a külvárosban elég tágas templomot, hogy valósággal szorongott az ünneplő közönség. Ott láttuk az ünnepeleten Geduly Géza egyházfelügyelőn kívül nejét Geduly Gézanét, Farkas Zoltán országgyűlési képviselőt, Medveczky Sándor egyházmegyei felügyelőt, Bodnár Zoltán körjegyzőt, Farkas József rimarábói ev. lelkészt, Farkas József rimóczi tanítót, Marton István rimaszombati főgimnáziumi tanárt, Molnár Gusztáv nyug. rimabányai tanítót, Novák László rimabányai tanítót, Palkovics Pál alsósziklasi ev. lelkészt, Urbán Gusztáv rimaszaluzsányi tanítót, míg a rokonság részéről a szíves vendéglátó házigazdán és kedves családján kívül dr. Kolbenheyer Zoltán Máv. fogalmazót, dr. Kolbenheyer Zoltánét, Haynik Géza gazd. egyesületi segédtitkárt és Misura Jenőt.

A szorosabb értelemben vett isteni tisztelet bevégeztével következett az ünnepély második része, a tulajdonképeni beiktatás. Geduly Géza az új egyházfelügyelő az oltár elé lépett, a kihez Kolbenheyer Lajos ev. lelkész szép beszéd keretében a Geduly-család patrónusi multjára és hűséges egyházi és hazafias szolgálatára való utalással iktatta be az új egyházfelügyelőt, ki arra adott tartalmas válaszában valóságos hitvallást és bizonyosságot tett vallásához, egyházához és hazájához való ragaszkodásáról. — A komoly, férfias, eszmékben gazdag beszédében kifejtette Geduly Géza azokat az elveket, amelyeket díszes állásában követni akar: emelni a hitbuzgóságot, egyházszeretetet, fejleszteni az iskolaügyet, ápolni a szeretetet nemcsak hittestvéreink körében, hanem más vallású embertársainkkal szemben is. Fenntartani a jó viszonyt a világi hatóságokkal; örködni a magyar nemzeti állam érdekei felett, letörni minden olyan aktiót, amely merészkednék az egységes magyar nemzeti állam érdekével szembe szállani; igazságot szolgáltatni mindenkinek részrehajlás nélkül, felszárítani a szenvedők könnyeit, támogatni a gyengét, lelkesíteni az erőset.

Délben az egyházfelügyelő tiszteletére a paplakon ünnepi lakoma volt s az azon elhangzott lelkes szép felköszöntők csak emelték a szép ünnepély fényét, bensőségét.

Az első pohárköszöntőt Geduly Géza mondta a Kolbenheyer családra.

Medveczky Sándor Geduly Gézárt és Farkas Zoltán képviselőt éltette.

Kolbenheyer Lajos Farkas Zoltán képviselőt és Medveczky Sándort.

Farkas Zoltán a rimabányai egyház vezetőire: Kolbenheyer Lajos és Geduly Gézára üritette poharát.

Bodnár Zoltán mint a hatóság képviselője szólalt fel és Geduly Gézárt, Farkas Zoltánt s Medveczky Sándort éltette.

Geduly Géza remek beszédben a tanítói karra üritette poharát.

Palkovics Pál a Kolbenheyer családot s annak legifjabb tagját éltette.

Medveczky Sándor a figyelmes háziasszonyra, Kolbenheyer Lajosnéra üritette poharát.

Végül Medveczky Sándornak az ifju generációra mondott üdvözlő szavai után az egész társaság kirándult a közeli hegyoldalra elhelyezett és nemzeti zászlóval díszített sátorhoz, mely alatt a falu népe jól sikerült mulatságot rendezett.

A felemelő ünnepély ezen utolsó része is méltóan illeszkedik abba a keretbe, mely a többit oly feledhetetlenül emlékezetessé tette! S ez nem egyéb, mint kerületünk népszerű és kiváló képviselőjének Farkas Zoltánnak a nép részéről való igaz és méltó ünnepeltetése volt. Farkas Zoltán is elhozta emberszerető szívében a szeretet és tisztelet érzését az új felügyelő Geduly Géza számára; azonban elhozta igaz szeretetét választói számára is, amelynek szép beszéd keretében kifejezést is adott. Beszéde során felemlítette, hogy az a nép, amelyért ő nem tud eleget tenni, az ma jó választást csinált. Erre a népre, az ő kedves választóira üriti poharát. (Hosszantartó lelkes éljenzés.)

Végül Palkovics Pál alsósziklasi ev. lelkész éltette Farkas Zoltán képviselőt röviden, de annál nagyobb melegséggel s azt kívánta, hogy adjon a jó Isten sok ilyen képviselőt a magyar hazának, de nekünk csak egyet: Farkas Zoltánt!

Itt említjük meg, hogy dr. Tauscher Béla udvari tanácsos, Pozsony város orsz. gyűl. képviselője, Geduly Géza unokatestvére ez alkalomból a következő megleghangu sürgönyt küldte: „Szívből gratulálok egyházi hivatalodhoz való beiktatásod alkalmából — Tauscher Béla.“

S ezzel véget ért e felemelő szép ünnepély. Akik látták lefolyni e dolgokat, bizonyára egy ragyogó emlékü s feledhetetlen napként fogják ez ünnepet szívökbe vésní. —k.

Nyílt levél a „hanvai remetéhez.“

Kedves Zoltán bácsi!

Azzal a banális trázissal kell kezdenem soraimat, hogy a fülem sem látszik ki a temérdek munkából, melynek lemorzsolásával foglalkozom. Az iskolai év vége olyan forma nálunk, mint katonáéknál a király-gyakorlat. Sietős, zsufolt és fárasztó, mert határidőhöz van kötve. Még a világ eseményeiről is csak úgy futólag vehetek tudomást a lapokból — azután sietek a „műhely“-be, rendezek, igazgatok, karmolok reggeltől estig, mert a mesterségem további folytatásáról lemondok s illő, hogy mindeneket ékes rendben adjak át utódoknak, az új művezetőnek.

Ezt a sietős hivatali munkát azonban félbe kell szakítanom egy pillanatra. Félbe szakítatja velem az a gyönyörű cikk, melyet a hanvai remete a „Gömör-Kishont“ tegnapi tárczájában tett közzé. Ez a cikk engem nemcsak azért érdekel, mert annak nemes intenciója az én lelkemnek is forró vágyakozása immár harmincz év óta s valóban tömött és művészi kifejezője a szívemben és lelkemben állandóan élő, változhatatlan Tompa-kultusznak, hanem azért is, mert a sorok között engem is érintett az a vád, hogy az Akácvirág nemes tervére, két hét alatt senki sem reagált. A vád azonban csak látszólag igaz, mert a terv felvetése óta a világ elé semmi oly mozzanat nem került, mely igazolná azt, hogy a Tompa kultur-

társaság ügyével valaki komolyan foglalkozott volna. De ez csak látszat, mert, jóllehet egészben véve sivár és közönyös világot élünk, szórványosan mégis csak akadnak közöttünk a kulturális mozgalmak iránt érdeklődő egyének, kik az Akácvirág által felvetett eszmével komolyan foglalkoztak és foglalkoznak. Sőt a felvetett gondolat sem egészen mai keletű. Évekkel ezelőtt létezett már Rimaszombatban egy Tompa-társaság, mely akkor a tanügy embereiből verődött össze. Gyönyörűsége programja csaknem szószerint ugyanazt foglalta magában, aminővel egy új Tompa-társaság szervezése most contentpláltatik, helyesebben szólva: annak a réginek új életre keltéséről van szó, körültekintőbb s a célnak inkább megfelelő formában.

Talán szerénytelenség tőlem — mint közművelődési ügyünknek egyik legjelentéktelenebb napszámától — előhozakodni azzal a morzsányi akcióval, melyet ez ügyben kifejtettem akkor, midőn a „Gömöri-Ujság“ husvéti számában elkövetett tárcza cikkemben, tőlem kitelhető buzgósággal igyekeztem egy alakítandó irodalmi, művészeti és zenei társaságnak híveket szerezni. Nem is hoznám elé az agyonhallgatott cikket, ha nem érezném szükségét annak, hogy történelmi dokumentumot mutassak be a hanvai remete ama csakugyan igaznak látszó vádjával szemben, hogy itt Rimaszombatban Akácvirág nemes tervére senki sem reagált. Sőt ha már benne vagyok a mosakodásban s a dokumentumok idézésében, azt is fel kell említenem, hogy ama jelentésben, melyet Rimaszombat város nagydírmű polgármesteréhez a Felvidéki városok zeneszövetségébe való belépésünk tárgyában május hó 24-én benyújtottam: lerajzoltam a megalakítandó társaság kereteit is annyira, hogy annak alapján az eredményre vezető lépéseket bármikor meglehet kezdeni.

E kézzel fogható tényekkel óhajtom megnyugtani Zoltán bácsit arról, hogy habár meglehetősen sivár világot élünk itt Rimaszombatban: a hanvai remete szava még sem volt kiáltó szó a pusztában, mely elhangzik, aztán örökre elenyészik, mert a melegebb érzésű szivekben visszhangra talált, sőt a mi intelligens társadalmunkban — hitem szerint — föllelhetők azok a tényezők is, akiknek nemes akaratából a fölszínre vetett gondolatot még ez ősz folyamán megtestesíthetjük.

Ennyit erről. De nem zárhatom be soraimat anélkül, hogy a hanvai remete említett tárczacikkének még egy másik passzusára is néhány szóval ne reflektáljak.

Annak idején, mikor a Sárospatakon tanuló ifjak örök emlékezetre méltó lelkesedéssel megalakították a Rimaszombatban felállítandó Tompa-szobor-bizottságot, a lelkes Réthy Andornak, a tárczában közölt levele szerint, a társaság elnökeül Zoltán bácsi volt felkérve, de Zoltán bácsi, a nagy költő emlékének megörökítése tárgyában, más nézőpontra állván, akkor az elnökséget nem fogadta el. Réthy Andornak e felkérő leveléről, mely akkor is, azóta is, a legszelebb körü társadalom szívbéli ohajtását fejezte volna ki: én semmit se tudtam. — Engem a „Sárospatakon tanuló gömöri ifjak Tompa-szobor társasága“ 1886-ban választott meg elnökévé s én ezt a tisztséget minden kötelezettségével és felelősségével együtt az 1896-ik év tavaszáig viseltem, vagyis addig az időpontig, a melyben *Bornemisza* László akkori alispán a vármegyei közgyűlésen megtette ismeretes indítványát a Tompa-szobor javára adandó 10000 korona megszavazása tárgyában. Az én elnökségem ezzel véget ért. A vármegye által kiküldött bizottság előtt a mi szerény diáktársaságunk által egy évtized alatt összegyűjtött fillérekkel, 7200 koronával beszámoltam, azzal a boldog megnyugvással, hogy a Tompa-szobor ügye a legjobb és legméltóbb kezekbe került s az eleinte hihetetlennek látszó tanulói ábránd mielőbb megvalósul. És meg is valósult!

E rövid visszaemlékezéssel pusztán arra a megjegyzésre akartam reflektálni, hogy B. Nyáry László nem a „Sárospatakon tanuló gömöri ifjak“ társaságának volt elnöke, hanem ha jól emlékszem itthon a vármegyében később megalakult „Gömöri ifjusági egyesületnek“, melynek pénztárosa Tóth Béla mérnök volt. Ez az egyesület pár évi fennállás után megszűnt s az általa gyűjtött összeg a sárospataki tanulók egyesülete által eszközölt gyűjtéshez csatoltatott.

Ennyi az, amire reflektálni óhajtottam a hanvai remete gyönyörű cikkével szemben. Nem gyarló emberi hiúság ösztönzött arra, hogy kérkedjem azzal az érdemnek semmi esetre sem minősíthető akcióval, mellyel az említett ügyekben én is némi részt vettem, de magát a száraz tényállást akartam bizonyosságul felhozni arra, hogy az alakulandó Tompa-társaság eszméje nem ejtetett el, sőt ha annak oly lelkes és nagynevű támogatója van és lesz, mint Zoltán bácsi, bizonyára mentől előbb életre kel, mint közművelődési ügyünknek egyik leghatalmasabb tényezője.

Meg vagyok győződve arról, hogy nyílt soraimat Zoltán bácsi nemes lelkének teljes jóindulatával fogadja s e tudatban kiváló tisztelettel nyilvánítása mellett vagyok őszinte híve és öccse:

Rimaszombat, 1914. június 29.

Dr. Veress Samu.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.

Hirek és vegyesek.

Személyi hir. *Tomcsányi* László kir. kuriai bíró családjával f. hó 1-én Nagyroczéra érkezett, rendes nyaralói helyére.

Gróf Andrássy Dénesné emléke.

Bécsből jelentik, hogy a Hohe Warten levő városi árvaházban mult héten leplezték le gróf Andrássy Dénesné emléksobrát, melyet neje emlékére Andrássy Dénes gróf emeltetett. Az ünnepségen megjelentek: Thallóczy Lajos közös pénzügyminiszteriumi osztályfőnök a Magyar Tudományos Akadémia képviselőjében, Lévy József báró igazságügyminiszteri tanácsos, Herz jószágigazgató, Hossz alpolgármester, Puchta császári tanácsos, a bécsi állatvédő egyesület elnöke az osztrák és magyar állatvédő egyesületek képviselőjében, és a fiu- és leányárvaházak növendékei. Az ünnepet a fiárvák karéneke nyitotta meg. Ezután Bitterlich tanár szobrász, a szobor alkotója mondott beszédet, mire Hossz alpolgármester jeladására lehullott a lepel. A szobor fehér márványból készült és ideális nőalakot ábrázol, mely gyermeket tart a karján. A szobor, mely Charitas megszemélyesítése, általános tetszésre talált. Herz jószágigazgató az Andrássy-uradalom tisztviselői nevében koszorút helyezett el a talapzaton. Egy árvaleány hálaima kíséretében tette le koszoruját. A fiúárvaház énekkara fejezte be a felemelő ünnepséget.

Városi közgyűlés. Rimaszombat város képviselőtestülete holnap hétfőn — július 6-án — délután 3 óraker rendkívüli közgyűlést tart, a melyen az országos gyűlésessel fognak foglalkozni, utánna 1/4 óraker pedig rendes közgyűlés lesz.

Központi választmányi ülés. A vármegyei központi választmánya folyó hó 7-én az alispán elnöke alatt ülést tart a vármegyházban, a minek tárgya lesz az országgyűlési képviselőválasztók összeírására kiküldendő bizottságok megalakítása.

Tanítói gyűlés. Július 6-án és 7-én Jolsván a városi vendéglő nagytermében tartja a „Gömör-Kishontvármegyei Általános Tanító-Egyesület“ folyó évi rendes közgyűlését. Július 6-án d. u. választmányi ülés lesz az áll. elemi iskola rajztermében. Július 6-án este hangverseny lesz az internátus és a Pósa-alap javára. Július 7-én reggel előértekezlet az iskola rajztermében. Július 7-én d. e. 9 óraker lesz az egyesület évi rendes és tisztújító közgyűlése, a melyen pedagógiai előadásokat tart *Koléner Sándor* és *Longauer Alajos*. Délben 1 óraker közebed lesz a nagyvendéglőben.

Utólag értesülünk, hogy a július 6-ára tervezett jótékonycélu hangverseny az országos gyűlés miatt elmarad.

Eljegyzés. *Frölich* Béla helybeli államasuti tiszt ma tartja eljegyzését *Karasz Irén*-kével Bakostöréken.

Jubileum. *Szuszay* Antal szentszéki ünlök dobsinai plébános, jeles egyházi író június hó 24-én ünnepelte papságának huszonöt éves jubileumát szűkebb családi és baráti körben.

Kinevezés. A belügyminiszter a rimaszombati m. kir. állami gyermekmenhelyhez *Stolcz* Dezső rimaszombati lakost ellenőrré végleges minőségben kinevezte.

A miniszter köszönete. A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Knöppler* Károly rimakokovai nagybirtokos és gyárosnak, ki a rimakokovai külterületi áll. el. népiskola számára 625 négyszögöl területű ingatlant adományozott, őszinte elismerését és köszönetét nyilvánította.

Házasság. Június 27-én tartotta egybekelését *Orosz* Imre cs. kir. tüzérfőhadnagy Losonczi kistényei *Walther* Annuskával, *Walther* Gyula földbirtokos és neje *Fekete* Jolán bájós és kedves leányával Putnokon. A polgári esketést *Molitoris* Zoltán főszolgabíró, az egyházat *Pájer* János plébános végezte. A menyasszony tanuja volt *Serényi* Béla gróf, volt földművelési miniszter, a vőlegény pedig *Gruner* Lipót uradalmi jószágigazgató.

Körorvos választás. Balogon mult hó 27-én volt a körorvos választás a szolgabíróság jelenlétében a község házában. Két pályázó közül dr. *Róth* Kálmán ratkói körorvos választott meg balogi körorvossá.

Kirendelés. *Teichner* József dr. rimaszombati ügyvéd az itteni kir. ügyészség kerületébe ügyészségi megbízottá rendeltetett ki.

Eljegyzés. Dr. *Günther* Ferencz ügyvéd, *Günther* Antalnak, a Kuria elnökének fia eljegyezte *Severlay* Zoltánnak, a rimamurányi r.-t. vezértitkárának — városunk szülöttének — és nejének leányát: *Edithet*.

Kitüntetett fiatal doktorok. A budapesti tudományegyetemen 3 fiatal doktorandus jelöltek ki a „Sub auspiciis regis“ doktorra avatásra. A kitüntetett ifjak közt van *Ruber* József jogtudományi doktor, a rozsnyói Schopper-kórház főorvosának fia. A fiatal doktoroknak június 30-án készültek átadni ünnepesen a király gyűrűjét, de az országos és a királyi családot közelről érintő gyász miatt az ünnepi aktust alighanem elhalasztották.

Halálozás. Dr. *Bleier* Leo körorvos mély gyász érte, amennyiben édes anyja: özv. *Bleier* Ignáczné mult héten Budapesten 72 éves korában elhunyt; ugyanott temették el a tisztes matrónát, kinek halála őszinte részvétet kelt.

Anyakönyvi kinevezés. A belügymin. a dobsinai anyakönyvi kerületbe ifj. *Krausz* András városi tanácsost anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

Alapszabály megerősítés. A földművelési miniszter a Gömör-Kishontvármegyei gazdasági egyesület alapszabályait megerősítette.

Öt éves találkozó. A rimaszombati állami polgári leányiskola negyedik osztályát ezelőtt öt évvel elvégzett serdülő leánykák közül *Molnár* Gizella és *Kálniczky* Margit összehívására összesen 12 viruló hajadon gyűlt össze e hónap első napján kedves gyermekkori emlékek színhelyére, a polgári leányiskolába. A találkozás örömeiben rajtuk kívül az iskola részéről részt vett *Fábry* Zoltánné tanárnő s *Matolcsy* Pál. Az egybegyűltek mástól órát töltöttek az iskolában élénk társalgásban, majd a városkertbe vonultak ki társas vidám közös ebédre, mely után a jelen voltak újabb 5 év múlva bekövetkezendő találkozásukra ígéretet tettek, s magukat együttesen leányképeztették. A sokáig együtt maradt társaságot kellemes szórakozásban részesítette *Biszterszky* Aranka művésznövendék bájós énekével. Jelen voltak a találkozóhoz a következők: *Biszterszky* Aranka, *Einhorn* Anna, *Fuchs* Róza, *Kálniczky* Margit, *Kerekes* Aranka, *Lichtner* Róza, *Molnár* Gizella, *Sulik* Margit, *Tóth* Erzsébet, *Valovics* Irén, *Veres* Erzsébet és *Zsuffa* Irén.

Igazgató tanácsülés. A mult héten, szombaton a rimaszombati főgimnázium igazgató tanácsa ülést tartott, amelyen *Lukács* Géza alispán, az igazgató-tanács társelnökének, tanácselnöki tisztjéről való lemondásával foglalkozott. Az igazgatótanács mély sajnálkozással vette tudomásul egyik érdemes társelnökének lemondását. A megüresedett társelnöki tiszt betöltését egyelőre a nyári szünet végéig elhalasztotta.

Szabadságolt tanár. A rimaszombati főgimnázium igazgató-tanácsa dr. *Wallentiny* Dezsőnek, az intézet 18 év óta közmegelegedésre működő tanárának a jövő iskolai évre szabadságot engedélyezett irodalmi működésének folytatására. A jövő iskolai évben a szabadságolt tanár helyett gyakorló tanárt alkalmaznak, a ki a szabadságolt tanár utmutatásai szerint fogja a tanári teendőket ellátni.

Jótékony alapítvány. Özv. *Harmaczy Simon* Béláné: édesanyja özv. Jánosdeák Andrásné emlékére, a gömörmezei fehérkereszt egyesület javára egy 500 koronás alapítványt tett. Az egyesület ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja a nemesszívü alapítványt tevőknek.

Bucsúbankett Nyustyán. A rimaszombati járás főszolgabírói hivatala, a járás jegyzői kara és Nyustya és vidéke társadalma június hó 29 én Nyustyán a központi vendéglő nagytermében az áthelyezés folytán Rimaszombatba távozó *Volkó* Viktor járási számvevő, m. kir. pénzügyi számvizsgáló tiszteletére bucsúbankettet rendezett. A bucsúbankett, a nagy országos gyászra tekintettel, esendben, de igazi baráti és bensőségteljes szeretettől áthatva folyt le. A járás tisztviselői kara és társadalma érzékenyen bucsúzott azon szeretett kedves tisztviselőtársától és barátjától, akivel — 10 évi együttműködésének ideje alatt — szíve és lelke összeforrt. — A járás közigazgatása és Nyustya társadalma egy eredeti alakját veszíti el köréből most távozó tisztviselőtársában és barátjában, aki szókimondó egyenes természete, férfias jelleme, pedáns hivatali működése és egyéni tulajdonságai által a feléje irányult és megnyilatkozott közszeretet és közbecsülést méltán kiérdemelte. — A bucsúestélyen elsőnek a rimaszombati járás főszolgabírája: *Máriássy* Gyula szólalt fel és szívből jövő érzékeny szavakkal vett bucsut 10 év óta közmegelegedésre működő járási számvevőjétől, akit mindenkör a köttelességtudás, az ernyedetlen szorgalom, a lelkiismeretes és pontos hivatali működés jellemezték. — Ezután *Bodnár* Zoltán rimabányai körjegyző a járás jegyzői karának nevében, meghatóan bucsúzott a távozó szeretett munkatársától, akiben a járás jegyzői kara egyik legjobb barátját veszíti el. — A távozó *ünnepe*lt mély meghatottsággal mondott köszönetet nemeslelkű hivatalfőnökének, tisztviselő társainak és barátainak azon jóindulatukért és igaz baráti szeretetükért, amelyben őt 10 éves nyustyai működésének ideje alatt részesítették. — A nyustyai pörkölt-társaság nevében *Remenyik* Aladár tb. főszolgabíró és *Czövek* Bertalan posta mester mondtak felköszöntőt a távozó tagtársra. Felköszöntőt mondtak még: *Bajor* Sándor magnezitgyári igazgató, *Palkovics* Pál alsósziklasi evangélikus lelkész, *Füzi* Rezső rimakokovai jegyző és mások. A bucsúestélyen mintegy 60-an vettek részt Nyustya és környéke intelligenciájából, különösen a jegyzői kar csaknem teljes számmal megjelent. Ott volt még az eltávozottak közül dr. *Szontagh* Vilmos jolsvai polgármester.

Régi emlék. A debreczeni ref. kollégium könyvtárában egy üvegszekrény alatt *Petőfi* Sándor hajszálfinomságú vonalai ötlenek a néző szemébe: „Kubinyi Rudolf nyugtatványát azon száz pengő forintról, melyet neki nevemben *Győry* Dániel átadott, *Czakó* Zsigmondtól átvettem. — Pest, december 3 án 1847. — *Petőfi* Sándor.” — *Petőfi*, mint hitelező. Valóban érdekes költői dokumentum; s Kubinyi Rudolf a mienk volt. — Művészi relikviák között van *Ferenczy* István Csokonay mellszobra pompás szobrászi alkotása is.

Rohan az autó Szemtanuk beszélnek, hogy ma egy hete déli fél 12 órakor Budapest felől egy nagy autó valóságos örült sebességgel futott át városunkon s a járó-kelők, különösen a gyermekek alig voltak képesek előle menekülni. Az autón ülő valóságos majmokkal öltöztetett alakok pedig kézintegetéssel óhajtották jelezni, hogy most őket ünnepelni kell; mert ők egy bér autón rohannak a Tátrába nyaralni. Figyelmeztetjük a rendőseget, hogy ha a sebes hajtás tiltva van, akkor az ilyen örült alakokat állítsa meg, figyelmeztesse a lassabb járásra és az autó számát írja fel. Különbén nálunk a legtöbb autó így fut keresztül városunkon s véletlen szerencse, hogy még elgázolás ez ideig nem történt.

Halálozás. Részvétellel értesültünk a napokban arról, hogy *Kovács* Albert, a Gömör-Kishontvármegyei Gazdasági Egyesületnek a 90-es években volt tevékeny titkára, Sarkadon (Szolnokm.) elhunyt. *Kovács* az egyesület újjászervezése körül kiváló érdemeket szerzett.

A vármezei kaszinó rendkívüli közgyűlése, a melyet jul. 3-ára hirdettek, a megjelentek elégtelen száma miatt augusztus elejére maradt, a mikor a kitűzendő időben a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképesé válik.

Igazgatósági ülés. A rimaszombati kerületi munkásbiztosító pénztár június 28 án id. *Rábely* Miklós elnöklésével ülést tartott, melyen *Molnár* Lajos ügyvezető-igazgató referátuma alapján számos betegsegélyezési, kártalanítási és vegyes ügy került tárgyalásra és nyert elintézését.

Kirándulás. A múlt héten, csütörtökön közös megbeszélés szerint kirándultak a Kárpát-egyesület gömöri osztályának rimaszombati tagjai *Horváth* Zoltán bizottsági elnök vezetésével heten. A kirándulás célja volt ezuttal a fogaskerekű vasut vadregényes környékének bejárása és egy barlang kikutatása. A barlang Gömörvég állomástól mintegy 20 percznyi távolságra esik a kincstári erdőterületen a Csertova nevű völgy és magas viadukt közelében. A barlangot lámpák és gyertyák fénye mellett, amennyire lehetséges volt, kikutatták. Az északra nyíló barlangba eleinte lehajolva lehet bemenni, azután magas pinczeszerű üreg kisebb cseppkőképződménnyel, majd nyugatra kanyarodik s lefelé halad, azután 2 ágra oszlik, az egyik kútszerű üreg mélyen lemegy, a másik ág vége felé nagy víz van, a mely az alacsony üreget csaknem betölti, de tul még nagyobb üregben folytatódik. Ide már nem hatolhattak be. A bejárat üreg lehet vagy 100 méter hosszú és vagy 25 méter mély. Ezután Fenyves állomásra gyalogoltak s onnan vonaton tértek haza. A következő kirándulást Rozsnyó vidékére, Krasznahorkára és a szádellői völgybe tervezik és pedig jó idő esetén hétfőhöz két hétre: július 20., 21., esetleg 22-ikén. Jelentkezni lehet *Horváth* Zoltán elnöknel vagy ifjabb *Rábely* Miklós titkárnál.

Nagy tűz Ágostonlakon. Június hó 30 án nagy tűz pusztított a Garam mellett fekvő Ágostonlak községben. A tűz — mint szemtanuk állítják, a vasut közelében pusztított és pedig ugyanazon házak égtek le, amelyek múlt évben is áldozatai lettek a tűznek. Most az egyik épülő ház udvarán tüzet raktak s ennek következtében kapott bele a házakba és elharpózva majd a fél község a lángok martalékává vált. 67 lakóház és 69 melléképület hanvadt el. Az alispán 1000 koronát utalványozott rögtön segélyként a hajléktalanul maradt lakosok részére.

Gyermektelep Oláhpatakon. Az országos gyermekvédő liga *Andrássy* Gézáné grófnővel egyetértésben sok szegény fővárosi gyermeknek boldog nyaralását biztosította az idén is. A nemeslelkű grófnő átengedte erre a célra renovált és berendezett tágas kastélyát, a melyet nagy hegyek tövében, évszázados fákkal árnyalt park övez. A gyermekek 20—28 as csapatokban egy egy hónapot töltenek a telepen, kirándulással, játékkal, sporttal, katonai csapatgyakorlatokkal szórakozva. A gyermekek naplót is vezetnek és részükre fölolvásokat tartanak. Felügyelő: *Kott* Béla. A telep vezetője *Füzesi* Árpád, a budapesti áll. gyógyopedagógiai intézet tanára.

Szemgyógyintézet van Miskolczon.

Betörés. A múlt héten *Kárpáti* Sándor áll. leányiskolai tanár éléskamrájába törtek be, s több élelmicikket vittek el. Mi abban a nézetben vagyunk, hogy a tetteseket a közeli munkástanyákon kell keresni.

Megszökött a bolgár király magyar titkára. Tíz esztendeig titkára és bizalmasa volt *Ferdinánd* bolgár királynak ifj. *Hikisch* Antal, aki Diósgyőrről származott el Gömörbe, ahonnan *Ferdinánd* a testőrségét is és udvartartásának több tagját válogatta össze. *Hikisch*re bizta a király a murányaljai új kastélyának az építtetését és *Hikisch*nek kellett összevásárolni azokat a parasztbirtokokat, me-

lyekre a kastélyhoz szükség volt a *Koburg Fülöp* hercegtől vásárolt telken kívül. *Hikisch* egyezkedett az iparosokkal és ő rendelte meg az árukat, melyek az építkezéshez szükségesek voltak. Egy eltévedt levélből azután, ez év márczius havában kiderült, hogy *Hikisch* visszaél a király bizalmával, az árukat nem fizette ki, bár a pénzt felvette és a telkek vételénél is inkorrektül járt el. Egy panaszos levélből derült ez ki, amely véletlenül *Koburg* {*Fülöp* herceg budapesti irodájába jutott. A herceg aztán informáltatta *Ferdinánd* királyt, amiről értesülvén *Hikisch*, Amerikába szökött.

A rimaszombati kereskedő ifjak és az atletikai klub a folyó hó 5 ére tervezett nyári multságát a Széchenyi kert fedett helyiségében — ma délután — minden körülmények között megtartja.

Tíz éves találkozó. A múlt csütörtökön, július 2 án tartották 10 éves találkozójukat a rimaszombati főgimnáziumban érettségét tett volt tanulók. Összesen 20-an jöttek össze a találkozóra, fölkeresték az intézet igazgatóját s volt tanáraikkal a városkert helyiségébe vonultak, hol kedélyesen elszórakoztak a hajnali órákig.

A dobsinai jégbarlangtelep legutóbb olyan fölszereléseket nyert, amelyek minden tekintetben előnyére fognak szolgálni. Múlt vasárnap adták át ugyanis hivatalosan azt a villamosvilágítási berendezést, mely a barlangot és a telepet ezentul a városi villamosművekből fogja árammal ellátni. Ugyanekkor adták át Dobsina város és a Csuntava között létesített telefonvonalat is a közhasználatnak. A jégbarlangot különben már eddig is több kiránduló társaság és számos intézetnek az ifjusága kereste föl.

Véletlenül elsült revolver. Könnyen végzetessé válható eset történt múlt hó 28 án éjjel; postahivatalunkban ugyanis G. I. posta és távirtda kiadó nő, ki éjjeli szolgálatot teljesített, a szolgálati revolvért nézegetve, az kezében véletlenül elsült s az egyik golyó bal-karját furta keresztül. Az első segélyt dr. *Heinrich* Béla gyermekmenhelyi igazgató-orvos nyújtotta, sebét azonnal kimosta és karját bekötötte. A szerencsétlenül járt kiadónőt Erzsébet-teri lakásán ápolják.

A kis fiu és a darázs. *Kárpáti* Sándor áll. leányiskolai tanár kis fia múlt hó 29 én játék közben az udvaron egy darázst fogott. Egész természetesen a kis fiu a mérges darázst halálra ítélte. A kivégzés azonban nem ment könnyen, mert a darázs, ha nem vigyáznak vele, mérges fulánkjával szurni szokott. A kis fiu ezt tudva, a darázst egy papirzacskóba zárta és tüzhalt szánt neki. Bevitte azután a konyhába és az asztalra letéve egy égő gyufát akasztott a zacskónak, a mitől az lángra lobbant. Véletlenségből azonban az asztalon néhány cseppdenaturált szesz volt elfolyva, a mi rögtön lobbót vetett s a lángok beléakadtak a cseléd ruhájába, majd pedig az ajtóba, a mi a ruhával együtt gyorsan égni kezdett. Szerencse, hogy a kis fiu nővére rögtön tüzet kiáltott és a kéznél lévő vizes edénnyel a lángokat leöntötte, mert különben nagyobb szerencsétlenség is bekövetkezhetett volna. Ebből az a tanúság, hogy gyermekek ne játszanak a darázsszal.

Mozi-hírek. Hétről hétre érdekesebbnél érdekesebb műsorral kedveskedik a helybeli Apolló-szính. tulajdonosa városunk közönségének. A mai vasárnapi előadás műsora is oly kiváló és érdekes, hogy közönségünknek a legmelegebben ajánlhatjuk annak megtekintését. Bemutatóra kerül két előadás keretében „Fekete gyémánt” tanulságos természeti fölvetel; „Bobi mint kéményseprő” kacagató vig jelenet; A whiski üveg” kacagató vigjáték; „A traccsolás következménye” rendkívül humoros vigjáték. Az egész előadás fődarabja „Stuart Mária” című 3 felvonásos nagyhatású dráma, amely az egész országot diadallal járja be.

Sóküldemények kedvezményes szállítása. A miskolczi kereskedelmi és iparkamara felhívja az érdekelt körök figyelmét arra, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter a MAV. vonalain teljes kocsirakományokban szállítandó bérmentetlenül feladásra kerülő sóküldeményekre az előző években is már engedélyezett ideiglenes jellegű szállítási díjkezdményeket a folyó évi június hó 1-től f. évi augusztus hó 15-ig terjedő hatályljal újból engedélyezte.

CSARNOK.

Czifra fényes ablak sok fehér virága.

Nem félek a folttól, a fagyos hidegtől,
Vacsorátlan estém nem fakaszt sóhajt
És ha egy bágyadt arcz néz rám a tükörből
Álomlátó lelkem óh meg sem látja azt.

Ha az esti küdben egy gázláng bús fénye
Szánakozva nézi kopott kalapom,
Agyamban ott izzik a szegénység hite,
S a lármás utcán is boldogan álmodom.

Robogó fogatok szerte csapó sara
Nem a lelkemre hull, ... ruhámra tapad
A fényes paloták fáradt arczu ura
Ugy érzem, hogy szegény s csak ajkával kaczag.

Végig bandukolom a fényes utcákat,
Járom gondtalanul, irigytelen,
Réveteg szememben vágy csak akkor támad
Mikor egy ablaknál megdobbann szívem.

Czifra fényes ablak ... sok fehér virága
Hőezüst kelyhéből Te mosolygsz felém ...
Mért nem láthatom mind lábad elé szórva ...
S főlóhájt a lelkem: Mért vagyok szegény ...?

Életuntság ...

Várom a holnapot, az idő holnapját,
Az elmuló napok futó villanását,
Várom a fekete sötét felhőszállást,
A tiszta kék eget, a tavasz illatát.
Hulljatok le lombok, hőtömeges felhők,
Tépje a fürgeteg a várost, az erdőt,
Borítsa be sárral, rémes téli fagygal,
Snagy, borongó köddel jőjön minden hajnal;
Szakadjon az idő lánczos csata kardja
Csak a Ma hulljon le, akár vérbe, kinba!

Óh a holnap szebblesz... Tudom. Erzem... Várom...
Jőjj!!... és hozd magaddal titkon... elmúlásom.

Füzesi Árpád.

Tanács az ifjakhoz.

Ha majd szivedben a szerelem
Kibontogatja szárnyait,
Jegyezd meg azt, ifju barátom:
Féken tartsd szived vágyait!

Csak azt szeresd, kiben az élet
Meleg csirait fölleled,
Mert a mosolygó arcz gyakorta
A sir jelöltje is lehet.

Tapasztalásból megtanultam,
Tanuld meg ifju hát te is:
Ahol a szépség, ott a jóság,
Rút testben rút a lélek is!

Paal Gyula.

Epizódok 1848—1849-ből.

(Egy öreg ember régi emlékeiből.)

Irta: **Letünt.**

A Bem tábornok változatos és sajátos szellemmel vezetett, sőt sokszor romantikus színezetű hadjáratát még most is emlékeztetnek a Királyhágón tuli részeken; de talán még Oroszországban is, abból az időből, mikor hol kelep-czébe csalta, hol pedig váratlanul, mint a sas csapott a martalékra: az ellenségre.

Kedvencz székelyei — mint tudva van — apjuknak (Bem apó) becézték maguk között. De sokszor a helyzet lehetetlennek látszó győzelmes megoldása után valami hadisten-féle lénynek tartották, miért is emlékezete még most is babonás kegyelettel tölti el a székely utódok, vagy néhány még életben maradt harcosának a lelkületét.

Erdélyi hadjáratának egyik korszakában Bem egy napon arról értesült, hogy egy dél felől siető orosz dandár egyesülni szándékozik egy észak felé álló hadosztálllyal, hogy majd ott kezét fogjanak egymással, a mely kézszorítás összejátszás akart lenni a Bem seregének megsemmisítésére, a megsemmisítés végrehajtásának muszka ésszel kifundált tervezete szerint.

De hát Bem apónak is volt magához való esze, aki hogy ezt a kézszorítást megakadályozza; legalább az egyik fél markának szorító képességét kellett meggyöngyíteni.

Hogy ezt a tervét keresztülvihesse, elhatá-

rozta, hogy a két orosz sereg között fekvő egyik utbaeső völgymedenczében fogja az akkor rendelkezése alatt álló dandárral a dél felől jövő orosz dandár utját állani és ha lehetséges, visszaverni.

E végből oldalutakon át sietve vezette pár honvéd századból és kedvencz székely századaiból állott dandárát, a medence északi oldalára, ahol az legszélesebb volt. Ott aztán cserjével benőtt halmok aljában helyezte el katonáit, míg hadsegédét azzal a parancssal küldte székelyeihez, hogy majd ha az oroszok meg fognak érkezni és rohamot fognak intézni ellenök: várják meg azt a jelet, amit a hadsegéd kis vörös zászlóval adni fog. A jeladásra aztán az oroszokra sortűzet adjanak, melynek megtörténte után szuronyt szegezve rohanják meg az ellenséget és teljes erejükben igyekezzenek őket a völgymedenczéből visszakergetni.

Mikor aztán az oroszok a medence tulsó részére érkeztek, ott hirtelen sorokat képezve, hurrah kiáltásokkal intéztek szurony rohamot a guggoló székelyek ellen.

A Bem hadsegéde csak akkor lengette meg a kis vörös zászlót, mikor az oroszok már alig voltak 30 lépésnyire a cserjés alsó szélétől; mire a székelyek sortűzet adtak s az az által okozott zavart felhasználva, mint az árvíz vetették rá magukat az oroszokra, akik a székelyek hős rohamának ellent nem állhatva, eszeveszett futásnak eredtek s a helyszínen csak a halottjaik és sebesültjeik maradtak.

Miután Bem a halottakat eltakarította s a sebesülteket a bekötözött osztyárhoz szállította, újból összehívatta a székely zászlóaljok századosait és tolmácsoltatta nekik:

— Jól ismerem én az oroszok hadviselési szokásait: azok még egyszer meg fogják kísérteni a támadást, de akkor már be fogják őket várni a századok egészen a szélső bokrokig és csak akkor rohanják meg őket, székelyekhez méltó vitézséggel, s ha megfutamodnak, akkor üdvözlök őket a katonák hátban, egyenkénti jól irányzott puskatűzeléseikkel. — És ismét minden úgy történt, amint Bem előre megmondta. Csak-hogy ezt a második támadást az oroszok ugy kezdették, hogy ők adtak először sortűzet a székelyeket rejtő cserjések ellen. Ez a tüzelés azonban a jól elrejtőzött székelyeknek nem sokat ártott. Mikor pedig az oroszok a szélső bokrokig érkeztek szuronyaikkal: a székely virtus újból elsöpörte őket a terepről véglegesen.

A megismélt győzelem által a Bem haditerve kívánsága szerint sikerülvén, újból kiadta hadiparancsban, hogy a székelyek az északi irányban való gyors menetelésre készüljenek.

A székelyeknek azonban — akik között aránylag igen kevés kárt tettek az oroszok — nagyon megtetszett az eddigi játékszerű könnyű győzelem, mindenik század tehát két-két képviselőt küldött Bem elé, avval a kéréssel, hogy:

— *Topjunk még egyszer!*

— Hej kedves fiam — tolmácsoltatta nekik újból Bem — ha napokig „topnátok” sem jönne többé vissza az az általatok derekasan elvert orosz had. Mink pedig elértük célunkat. Most egészen más feladat várakozik reánk. Most már észak felé sietve, az ott valahol állást foglalt másik orosz sereget igyekezzünk megtámadni és székely hadierkölesötök segítségével szétriasztani.

Az orosz hadosztályt aztán Bem, egy másik féldandárt vevén magához utközben, meg is verte. Előbb azonban álkémjei által azt hitette el velük, hogy a már általa csaknem tönkretett orosz dandár közeledik a terv szerint megállapított egyesülés végrehajtására. Így tehát váratlanul lepte meg az ellenséget és azt annyira

széjjelverte, hogy napokig is alig volt képes magát összeszedni. Mialatt Bem seregét kiegészítve, más irányban újból folytatta örökre emlékeztetes hadműveleteit.*)

Különösen jellemzi az osztrákmentő orosz sereg tisztjeit, hogy miután pár hónap alatt alkalmuk volt a magyar és osztrák tisztek jelleme között legalább nagyjából összehasonlítást tenni, — fegyverletétel után már jóval nagyobb rokonszenvet éreztek a honvéd, mint az osztrák tisztek iránt, s rokonszenvük nyilvánításának gyakran adtak kifejezést.

Szép dolog volt tőlök a többi közt az is, mikor a fegyverletétel után Erdélyből Szentmiklóssy Tóni (hadi érdemeiért 19 éves korában százados) harmadmagával hazafelé bujdokolt az oláhlakta vidékeken. A magyar határszélétől már alig pár mértföldnyire, az erdősegből kijutva, tágas téren egy nagy kukoriczásra bukkantak, a melyből néhány csövet letörtek, hogy azokat megsütve, maró éhségüket csillapítsák.

Egy jókora csapat oláh paraszt azonban meglátta, hogy a kukoriczajukat dézsmálják, a fegyvertelen honvédekre rohantak és épen ütlegelni kezdték őket, mikor a véletlen arra hozott egy század kozákot, akik látva az oláhok embertelenségét, egy pillanat alatt széjjel kancukázták őket, a honvédek pedig pártfogásukba véve, élelemmel ellátták s a magyar határig elkisérték, ahol aztán a vezénylőtiszt kezét fogván, szabadon bocsátotta őket. (Vége.)

*) Forgon Rafus és Kalas Károly vályvölgyi honvéd altisztek elbeszélése után.

Szerkesztői üzenet.

H. r. Hanva. Mivel elkésve érkezett, csak jövő számban hozhatjuk.

K. Balatonfüred Veleđ együtt összes munkatársainkat kérjük, hogy a tudósításokat tintával írják, mert a czeruza írás utközben ugy elmosódik, hogy csaknem olvashatatlanul érkezik hozzánk.

Putnokon

a **Balaton-szálloda** és **kávéház** étteremmel és teljes berendezéssel megbízható egyének kedvező feltételek mellett **kiadó**. — Bővebb felvilágosítást a tulajdonos **Friedl György** gyárigazgató nyujt **PUTNOKON**.

Hirdetéseket

e lap részére elfogad

a **kiadóhivatal**

Tompa-utcza 10. és

Ifj. RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.

A Tompa-szálloda

egészséges szobáit, jó magyar konyháját és saját terméssel valamint hegyaljai borait mérsékelt áron.

teljesen újon berendezve és átalakítva, ajánlja az utazó közönségnek **tiszta**

Tisztelettel

GEDE ISTVÁN vendéglős **RIMASZOMBAT.**

Pályázati hirdetmény.

2724—914. sz. — A rimaszombati kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatósága az Orsz. Pénztár 55407—913. sz. ig. határozata értelmében pályázatot hirdet:

két III. osztályu kezelőtiszt állásnak II. osztályu kezelőtiszt állássá való átszervezése folytán kettő, egyenkint 1100 K fizetéssel és 360 korona lakpénzzel javadalmazott

II-ik osztályu kezelőtiszt állásra.

A pénztár igazgatóságához czimzett, sajátkezüleg irt és aláirt pályázati kérvények benyújtásának határideje jelen hirdetménynek a „Munkásbiztosítási Közlönyben” való első megjelenésétől számított 15-ik nap déli 12 órája.

A pályázók a kérvényhez életkorukat és magyar állampolgárságukat, iskolai képzettségüket, valamint eddigi alkalmaztatásukat igazoló bizonyítványt tartoznak csatolni, megjelölve, hogy a pénztár kötelékébe csak nagykoru, de 40 évnél nem idősebb egyének alkalmazhatók. A pályázóknak a pénztár főorvosa vagy hatósági orvos által kell igazolni azt, hogy egészségesek.

A pályázatra kiirt állások betöltésénél kizárólag azok vétetnek figyelembe, kik huzamosabb pénztári sikeres szolgálatot igazolnak s ezek közül is előnyben részesülnek azok, kik már a pénztár szolgálatában állanak.

A pályázat többi feltételeire nézve a pénztár igazgatója a hivatalos órák alatt ad bővebb felvilágosítást.

Rimaszombat, 1914. június hó 28-án.

Az igazgatóság.

Eladó, esetleg kiadó ház

A Kmetty-utcza 29. sz. alatti sarok ház, hat lakószoba és minden mellékhelyiséggel, nagy terjedelmű kerttel szabad kézből eladó, esetleg október hó 1-től bérbeadó. — Értekezni lehet **dr. Szabó Elemér** főorvosnál **Kassa**, Mészáros-u. 75. 4—8

Harisnya-kötés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy továbbra is elvállalok **női-, férfi- és gyermekharisnya kötést és fejeléseket.**

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri:

özv. Gregor Jánosné

Rimaszombat, **Szijasártó-utcza 58.**

Kiadó lakás és bolt.

Az **Andrássy-ut 1-ső számú** házban egy szép három szobás lakás **azonnal** bérbé vehető, **egy bolthelyiség** pedig **azonnal**. — Értekezhetni bármikor lehet ugyanott az emeleten lakó

Andrási László fényképésszel.

Könyv bekötéseket

a legrövidebb idő alatt izléses, jutányos áron eszközöl ::

id. **Rábely Miklós Fia** könyvkötészete
RIMASZOMBAT, Erzsébet-tér 9.

KASZINÓ-ÉPÜLET.

A tisztelt szülők figyelmébe.

Szeptember hó elsején megnyílik **Budapest, Rákóczi-ut 30. szám alatt egy előkelő**

Urileány-Otthon,

amelyben gondos, meleg otthont találnak uri családok leányai, akik **továbbképzés miatt Budapestben tartózkodnak.** Az otthon a főváros gócpontján van, minden modern kényelemmel felszerelve. Prospektust szivesen küld a tulajdonos és vezető:

Székelyné-Bauer Ilona. 1—3

Árverési hirdetmény kivonat.

715. sz. — A Rimaszombati Takarékpénztár végrehajthatónak Illés Lajos és Csank István végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 200 korona tőkekövetelés és járuléka behajtása végett a feledi kir. járásbíróóság területén levő Alsóhangony és Gesztete községben fekvő s az alsóhangonyi 18. sztjkvben A. I. 1—3. sor, 185., 186., 187. hrszám alatt foglalt 8. összeirási számú ház, udvar és kertből álló Illés Lajos nevén B. 20. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 162 korona;

az alsóhangonyi 133. sztjkvben A. † 1. sor, 1030. hrsz. alatt foglalt szántó művelési ággal bíró Illés Lajos nevén B. 6. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 12 korona;

az alsóhangonyi 158. sztjkvben A. † 1. sor, 1827. hrsz. alatt foglalt szántó művelési ággal bíró Illés Lajos nevén B. 6. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 11 korona;

az alsóhangonyi 349. sztjkvben A. I. 1—4., 6—14. sor, 408., 785., 963., 1053., 1441., 1444., 1573., 1597., 1850., 1939., 2002., 2102., 2150. hrsz. alatt foglalt rét, mocsár, szántó és erdő művelési ággal bíró Illés Lajos nevén B. 6. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 44 korona;

a gesztetei 77. sztjkvben A. I. 1—2. sor, 43., 93/a. hrsz. alatt foglalt 43. összeirási számú házból és kertből álló Csank István nevén B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 303 korona;

a gesztetei 78. sztjkvben A. I. 1—2. sor, 42., 93/b. hrsz. alatt foglalt 44. összeirási számú ház és kertből álló Csank István nevén B. 10. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 34 kor.;

a gesztetei 149. sztjkvben A. I. 2., 3., 9. sor, 215/b-2, 314/b 2., 544/b 2. hrsz. alatt foglalt rét és szántó művelési ággal bíró Csank

István nevén B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 450 korona;

a gesztetei 220. sztjkvben A. † 1. sorszám alatt foglalt $\frac{3}{8}$ urbéri birtok utáni legelő illetőségéből álló Csank István nevén B. 4. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 20 korona;

a gesztetei 221. sztjkvben A. I. 2., 4. sor, 451/a., 241/a-3. hrsz. alatt foglalt szántó és rét művelési ággal bíró Csank István nevén B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 186 korona;

az ottani 222. sztjkvben A. † 1. sor, 198/b 1. hrsz. alatt foglalt rét művelési ággal bíró Csank István nevén B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 116 korona;

az ottani 232. sztjkvben A. I. 1—2. sor, 363/a. hrsz. alatt foglalt szántó és $\frac{3}{8}$ urbéri birtok utáni legelő illetőségéből álló Csank István nevén B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 27 korona;

az ottani 233. sztjkvben A. † 1. sor, 553/b-2. helyrajzi szám alatt foglalt szántó művelési ággal bíró Csank István nevén B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 9 korona;

az ottani 234. sztjkvben A. † 1. sor, 553/a. hrszám alatt foglalt szántó művelési ággal bíró Csank István nevén B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 17 korona s végül

az ottani 25. sztjkvben A. I. 1—12. sor, 1/c, 76, 242, 243, 347, 368, 375, 423, 537, 573, 574, 575. hrsz. alatt foglalt rét, szántó és legelőből álló Csank István nevén B. 66. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra à 35 korona becs, illetve kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést Alsóhangony és Gesztete község házánál és pedig Alsóhangonyban **1914. július hó 24-ik napján** délelőtt 10 órakor, Gesztetében pedig **1914. július hó 25-ik napján** délelőtt 10 órakor fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok közül a házbéradó alá eső ingatlanokat a kikiáltási ár felénél, a többi ingatlanokat pedig a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42. § ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldöttnek letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbehelyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881. évi LX. t.-cz. 147, 150, 170. §§.; 1908. XLI. t.-cz. 21. §.)

Az, a ki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni. (1908. évi XLI. t.-cz. 25. §.)

A feledi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság, 1914. évi február hó 28-ik napján.

Smáll, s. k. kir. járásbíró.

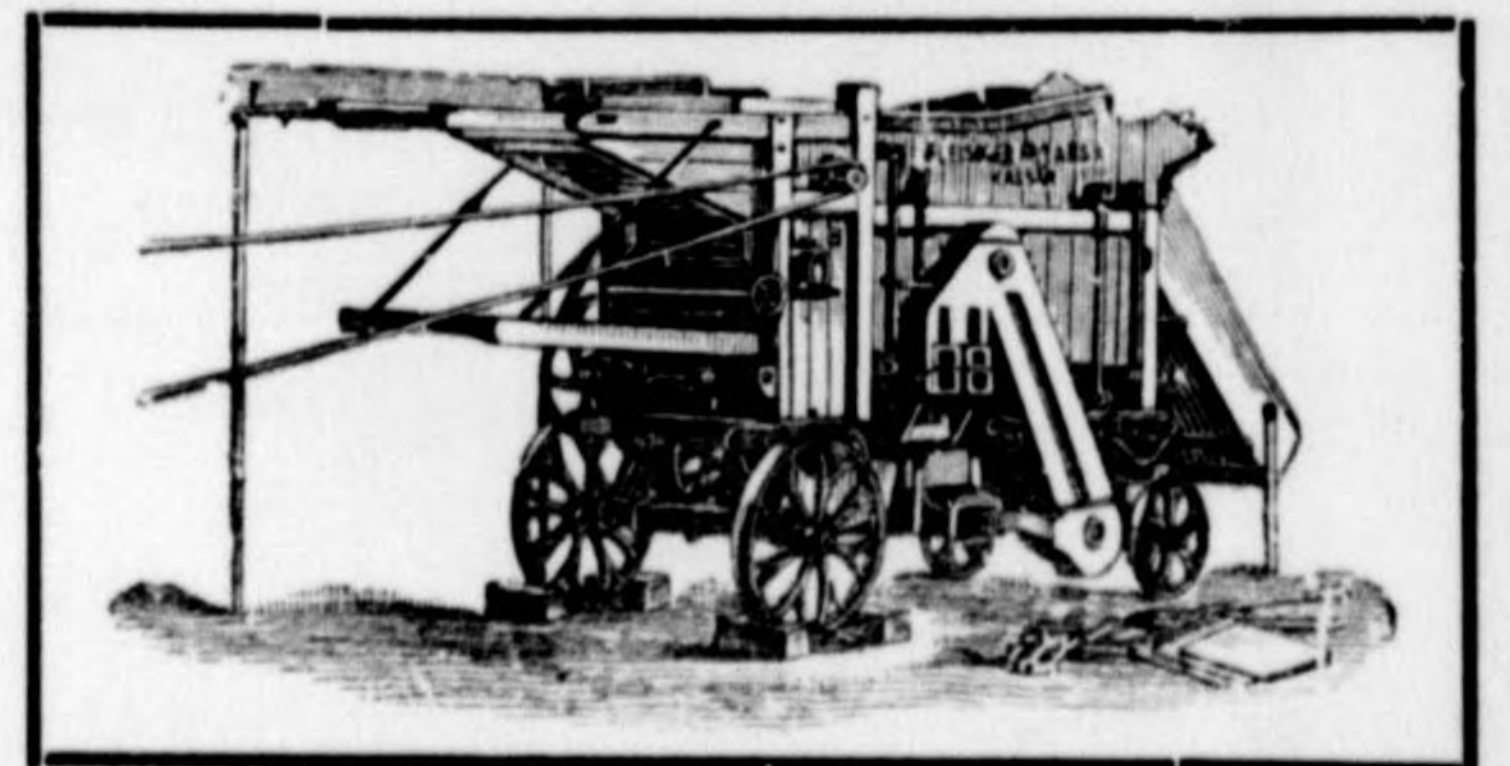
FLEISCHER ÉS TÁRSA

GÉPGYÁRA ÉS VASÖNTÖDÉJE KASSÁN, VÁM-UTCZA 11. SZ.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hírnevű gépeit a **nyári idényre.** — Nevezetesen:

Cséplőkészleteit könnyű járással, járgány vagy gőzmozdony általi hajtásra.

Kézi cséplőgépeit járgány hajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy anélkül. **Backer- és magtár-rostát,** továbbá mindennemű **szivattyukat, gőzgépeket** és **gőzkazánokat, szeszgyár-berendezéseket,** mint pl. **Henze-főzőket, cukrosítókat, maláta- és burgonyazuzókat, malomberendezéseket stb.**

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét állandóan raktáron tartjuk.**

Gazdasági gépeink képes, valamint öntödénk gyártmányainak árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük!